

Medlem for Assens (Berntsen), at det, her foreligger, det her er tilbudt, i Virkeligheden er en grumme uskyldig Ting. Det ærede Medlem for Assens sagde, at Kommunerne besatte dog $\frac{2}{3}$ af Pladserne i Amsraadene. Han sagde netop *Kommunerne*, brugte aabenbart med Villie Udtrykket Kommunerne. Ja, det kan ikke nægtes, at Sogneraadene vælge de $\frac{2}{3}$, medens de privilegerede møde med den ene Trediedel; men det er ikke Kommunerne, ikke Sogneraadene, det her kommer an paa, det er Befolkningen, det er Vælgerne, og der vil det ærede Medlem for Assens (Berntsen) ikke kunne hævde, at Vælgerne Flertal faar Flertal i Amsraadet, tværtimod, der er skabt en Ordning, hvorefter et Mindretal blandt Vælgerne kan og i de allerfleste Tilfælde vel faar Flertal i Amsraadet. Det er at vende Demokratiets Grundsætninger paa Hovedet.

Derfor har det ærede Medlem for Assens saa fuldkommen Uret, naar han taler om Overdrivelse fra min og andres Side, som i Dag ere optraadte som Modstandere af dette Forligstilbud. Nej, hvad der foreligger, er ikke en Overdrivelse fra vor Side, men en Udviskning og Tilsøring fra deres Side, der forsvare dette Forligstilbud. De ere nødte til at udviske og tilsløre for overhovedet at kunne forsvare det blandt deres Vælgere.

Den højtærede Indenrigsminister nævnte som Eksempel et Sogneraad med et ulige Antal — 9 Medlemmer og sagde: Herre Gud, det hele vil være, at de 4 kunne vælge den ene og de 5 den anden af disse Sogneraads-delegerede; er der stor Forskel paa 4 og 5, det er omtrent det samme. Der er den store Forskel paa 4 og 5, som der er paa Flertal og Mindretal — akkurat. Nu lyder det saa lidt, men dette at holde paa, at de 4 og de 5 skulle vælge hver een, det er i Virkeligheden at holde paa, at Mindretallet skal have lige saa megen Ret som Flertallet, men det er ikke Flertalsstyre, det er ikke Demokrati. Men nu er der det at mærke, at ude blandt Vælgerne vil Afstanden blive betydelig større. Tage vi et Sogneraad, som vi have adskillige her paa Sjælland, der bestaar af 5 Medlemmer, og lade vi Kommunen have 220 Vælgere — det er et Tal, der er grebet helt ud af Luften, men vi have adskillige Sogneraad her paa Sjælland med en lille, snæver Sognebefolkning, hvor Sogneraadet bestaar af 5 Medlemmer; og jeg vil altsaa sige, at der er 220 Vælgere — saa ville af disse 220 Vælgere de 74 kunne vælge de to af Sogneraadets

Medlemmer og de 146 de tre. De se altsaa, at de to og de tre i et Sogneraad paa 5 ere tilsyneladende ingen stor Forskel, Ministeren siger, at det er omtrent det samme, det ene er lidt under; det andet lidt over Halvdelen, men føre vi Linierne ud iblandt Vælgerne, ville 74 komme til at veje 146 op (*En Stemme: Kunne komme til at veje dem op*) . . . eller kunne komme til at veje 146 op. Altsaa et betydeligt Flertal ude i Befolkningen vil kunne faa den ene delegerede, og et ret lille Mindretal ude i Befolkningen vil kunne faa den anden. Hvis nu de selvskrevne alliere sig med disse 74, ville de kunne besætte de to Trediedele af Amsraadet, medens de 146 og et lignende Flertal rundt omkring i de andre Sogne kun ville blive et Mindretal i Amsraadet. Det er at vende alle demokratiske Principper paa Hovedet, det er at svigte de demokratiske Principper.

Det, der er Tale om gennem dette Forligstilbud, er altsaa for det første at bevare de selvskrevne Vælgere og dernæst at indrette det saaledes, at disse gennem en Alliance med et Mindretal af Befolkningen kunne sikre sig for bestandigt Flertal i Amsraadene. Det er Forligstilbudet, som det foreligger uden Udviskning og uden Tilsøring. At det er noget værd for Konservatismen her i Landet, derom kan der ingen Tvivl være. Jeg har ganske vist ikke kunnet overvære Forhandlingerne oppe i det andet Ting, men jeg har faaet et Referat, som jeg har Grund til at tro er fuldkommen paalideligt, af den Tale, som i Aften er holdt deroppe af de frikonservatives Fører i det andet Ting. Han har lagt den største Vægt paa den principielle Indrømmelse, der her er gjort fra Flertallets Side. Han har gentaget Ordet: Bordet fanger, og han har sagt, at fra denne Indrømmelse kan det nuværende Folketingsflertal og denne Regering aldrig komme bort, og at deri ligger en Indrømmelse af den privilegerede Valgret som Samfundsinstitution her i Landet, og deri har han fuldkommen Ret — desværre. (Afbrydelse af *Ellinger*). Højremændene sige: heldigvis. Det er netop Sagen. Derfor er det min fulde og faste Overbevisning — jeg beklager, at det er saadan, men jeg kan ikke komme bort fra det —, at ved det Forligstilbud, som nu er gjort, har det regerende Venstreparti svækket sig selv ganske overordentlig i sin Kamp for almindelig Valgret; og det vil næsten umuligt kunne tage en Kamp op med det andet Ting derom. Det anerkender her den privilegerede Valgret som